

Педагогічна майстерність — досить складне, багаторівневе, системне утворення інтегративного характеру. Для цілісного сприйняття моделі педагогічної майстерності викладача треба виокремити такі модулі:

- морально-духовні якості;
- професійні знання;
- соціально-педагогічні якості;
- педагогічні уміння;
- педагогічна техніка.

Педагогічна майстерність виявляється не в теоретичних знаннях, а в конкретній діяльності, і її найвищий рівень виявляється в тому, що у відведений час викладач досягає оптимальних результатів навчання студентів.

*Конопатська Л. В., канд. екон. наук, доц.
кафедри менеджменту банківської діяльності*

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ ОЦІНЮВАННЯ АУДИТОРНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

У сучасних умовах не викликає заперечень потреба вдосконалення навчального циклу в контексті європейських вимог щодо практичного приєднання України до Болонського процесу.

Європейська кредитно-трансферна система (ECTS) — це система, яка створена для забезпечення єдиної міждержавної процедури виміру й порівняння між закладами освіти результатів навчання студентів, їхнього академічного визнання. Вона розроблена для забезпечення мобільності студентів, спрощує розуміння і порівняння навчальних програм та досягнень студентів як між вітчизняними, так й іноземними навчальними закладами.

Особливість системи базується на угоді про те, що навчальне навантаження студента очної форми навчання впродовж навчального року становить 60 кредитів.

До навчального навантаження включаються всі види робіт студентів: слухання лекцій, підготовка та участь у семінарах, практичних і лабораторних заняттях, самостійна робота, складання заліків та іспитів, проходження практики, підготовка та захист курсових і дипломних робіт.

Ключовою вимогою Болонської декларації є введення кредитно-модульної технології навчання, яка базується на індивідуалізації та диференціації навчання, зміні методик навчання, викори-

станні активних методів і сучасних інформаційних технологій у навчально-виховному процесі, посиленні ролі самостійної роботи студентів. Зменшення частки аудиторних занять, збільшення складової самостійної роботи студента вимагає введення більш диференційованої, тобто комплексної системи оцінки знань, а процес якісного та адекватного оцінювання роботи студента (в тому числі і аудиторної) неможливо переоцінити.

На наш погляд, виділяються наступні напрями вдосконалення оцінювання аудиторної роботи студента:

1. У здійсненні поточного контролю за видами аудиторної роботи за дисциплінами мають бути використані стандартні рівні оцінювання за певними видами робіт (наприклад, за захист письмової роботи — 5 балів).

2. Складність та обсяг завдання, що надається студенту, необхідно оцінювати адекватною кількістю балів (наприклад, розгорнуте розрахункове завдання, на виконання якого студент повинен витратити близько 10 годин, не може оцінюватися всього в 2 бали).

3. Важливо дотримуватись загальних критеріїв оцінки роботи студента в аудиторії: бали виставляються тільки як ціле число; максимальна кількість балів, які студент може отримати на кожному практичному (семінарському) занятті, повинна бути відображена в робочій програмі дисципліни та повинна відповідати реальній кількості занять.

4. При оцінюванні аудиторної роботи необхідно зважати на можливість здійснення опитування кожного студента протягом пари з урахуванням загальної кількості студентів у групі.

Таким чином, удосконалення системи оцінювання роботи студентів сприятиме покращенню навчального процесу та наближенню до стандартів європейської освіти.

*Красножон С. В., старший викладач
кафедри банківських інвестицій*

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРАКТИКУ

Виконання завдань, що постали перед вищою освітою, вимагають пошук шляхів удосконалення навчально-виховного процесу, розроблення нових методів та організаційних форм взаємодії викладача та студента.